

1918-11-20

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ Ì Â ¡ Í » ± ³/₄ - ± Á . 6 1 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9850>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είνε προπληρωτέα υποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΩ: ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΩ:
Ετησίως 10/- Ετησίως 10/-
Εξάμηνος 5/- Εξάμηνος 5/-
Τμή έκαστου φύλλου γράσια 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΤΙΕΤΩΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ'

ΑΡΙΘ. 619

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου)

τῆ 20ῆ Νοεμβρίου 1918.

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Επιμένομεν προκαλοῦντες τὴν σὺννοιαν προσοχὴν καὶ τὸ θαυτὸν ἐνδιαφέρον τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ἐπὶ τὸν Μικρασιατικὸν Ἑλληνισμόν κατὰ τὰς κρίσεις ταύτας ἡμέρας, καθ' ὅς πρόκειται ν' ἀποφασισθῇ ὁριστικῶς ἡ τύχη αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ τύχη ἰσως τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ. Ἐγγερόμεν βεβαίως τρικυμῶν ἐν ποιητῶν, διότι τὸ ἡμέτερον φύλλον κυκλοφορεῖ μόνον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Νήσῳ, οὐχ ἔτι οὐποδαίον θὰ ἦτο καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μοῖρᾳ τῆς Νήσου ἡμῶν βαθυτάτα πεισθῆναι περὶ τῶν ἀπαρραγμάτων ἐθνικῶν δικαιῶν ἡμῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ, καὶ μετ' οὐδὲν ἀποφασιστὸν τοῦ προσοχῆς συναδρότου τῆς εἰρήνης διατηρῆσθαι αὐτὴν σταθεράν, βαθεῖαν καὶ ἀναλλοίωτον ἐν συνειδήσει τῆς πανελληνίου ἐνότητος καὶ ἀλληλεγγύης.

Ἐάν καὶ σήμερον, ὡς πολλὰκις πρότερον, ἀδικήσῃ τὸν Ἑλληνισμόν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, οἱ Πανέλληνες ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὅς ἀνελήσωμεν νέον θάρρος καὶ νέαν καρτερίαν ἀναζητούμενοι ἀδιαιπτώτως καὶ διεκδικούντες ἀπτόητοι τὴν μεγάλην καὶ ἐνδοξὴν κληρονομίαν ἡμῶν ἀλώβητον καὶ ἀκαράαν.

Ο Ἐθνωπαϊκὸς Ἑλληνισμὸς δι' ὅλης τῆς Μακεδονικῆς καὶ ὑπερθερον τῆς Ρωμαϊκῆς καὶ τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς περιόδου παρέμεινε σχεδὸν ἀκίνητος καὶ ἀμετοχος τῆς μεγάλης καὶ σφοδρᾶς πολυμερῶς κινήσεως, τῆς ὁποίας σφάδιον ἐγένετο ἡ Μ. Ἀσία καὶ παράγον ὁ Μικρασιατικὸς Ἑλληνισμὸς. Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἐγένετο ὁ μέγας ὀπορεύς, ὅστις μετὰ πληθούσης χειρὸς ἐσπευρε τὸν Ἑλληνικὸν ὀπόρον εἰς τὴν βαθεῖαν, γόνιμον καὶ παρθένον ἀσιατικὴν γῆν, καὶ ἀνέδοξε αὐτῇ πλοιοσιωπτικὴν καὶ ἐρρωμενεστῆν βλάστησιν ὡς εἶδομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις.

Ἐίδομεν πῶς ὁ Μικρασιατικὸς ἰδιὰ κόσμος θεῖα τινὲς προνοίᾳ εὐδεδῆ προπαρασκευασμένος καὶ ἀπεδέξατο τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ παρ' αὐτῶν ἰδρύθησαν αἱ πρώται χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι αὐτίως ἐξ ἀρχῆς ἐγένοντο ἑλληνοχριστιανικαὶ, καὶ ἐνταῦθα Ἑλληνισμὸς καὶ Χριστιανισμὸς συνδέονται καὶ συγχωνεύονται ὡς ἐνιαῖον καὶ ἀδιαιρέτων ἴδρυμα καὶ ἀπολύτως κυριαρχοῦσα ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ δύναμις ἀπὲρ ἡ θρησκεία καὶ τὸ θρησκευτ. πνεῦμα καὶ συναίσθημα ἀποτελοῦσι τὸ κύριον καὶ μοναδικὸν διατήριον τοῦ τῆ πολιτικοῦ, τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου αὐτοῦ. Ὅτι ἡ εἰδωλολατρικὴ Ρώμη ἠσθάνθη τὸν ἀπὸ τοῦ ἐξαπλωθέντος χριστιανι-

μοῦ μέγαν κίνδυνον κατὰ τὸν παλαιὸν κόσμον καὶ τῆς αὐταρχίας αὐτῆς καὶ δι' ὧν καὶ ἀπομαχῶν ἀυτοκρατορῶν ἐκήρυξεν ἀπὴρ καὶ ἀμελικτὸν διωγμὸν κατ' αὐτοῦ, ὁ Μικρασιατικὸς Ἑλληνοχριστιανικὸς κόσμος ἀνεβαπύσθη ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος αὐτοῦ, διότι αὐτὸς κυρίως προσέφερε νέην μαρτύρων ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀπὸ τῆς ἡγιασμένης ταύτης κολυμβήθρας ἐξῆλθεν εἰπερ ποτε ρωμαλὸς ὀπορητῶν τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ τοσοῦτον ἡ Μ. Ἀσία διαπρέπει ὑπὲρ πᾶσαν μοῖραν τῆς τότε Ρωμαϊκῆς κοσμοκρατίας, ὡς οἱ ὀξυδερκῆς καὶ μεγαλοφύνης ἀληθῶς Ἀυτοκράτωρ Κωνσταντῖνος, ὁ γυναικίος ἐκ παίδων τῆν Ἀνατολήν, εὐδεν δι' ὧν καὶ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν πρόδοον τῆς Ἀυτοκρατορίας νὰ μεταδῆσθαι τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς ἀπὸ τῆς γεγρακίας Ρώμης εἰς τὸν Βόσπορον ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῆς μετὰ τὸν Ἑθνωπαϊκὸν καὶ τοῦ Ἀσιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ ὀπου συνετελεῖτο ἡ ζῦμωσις τῆς ἀναγεννήσεως τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐπλοτεῖεν ὁ Μ. Κωνσταντῖνος καὶ ἠθέλειν ὀπως ἡ Ρωμαϊκὴ Ἀυτοκρατορία διατηρῆσθαι πάντοτε τὸν Ρωμαϊκὸν αὐτῆς χαρακτῆρα, πολλὸν βέβαιον θὰ ἐξεπλάγη δις προσηγόμενος λατινιστὴ τὴν πρώτῃν ἐν Νικαίᾳ οἰκουμένην σύνοδον τῷ 325 καὶ ἐθέσεν ἡ προσοφάνησις του νὰ μεταφρασθῇ Ἑλληνιστὶ ἵνα γένηται καταληπτὴ εἰς τοὺς 318 Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας. Πάλῃ τις διεξήχθη μετὰ τῆς Ἀλῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ λαοῦ περὶ ἐπικρατήσεως τῆς Λατινικῆς ἢ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσῆς μέχρι τοῦ 7ου αἰῶνος, δις ὀριστικῶς ἐπεκράτησεν ἡ Ἑλληνικὴ, χάρις ἰδίᾳ εἰς τὸν σφριγῶντα καὶ ἀδάμαστον Ἑλληνοχριστιανικὸν κόσμον τῆς Μ. Ἀσίας, ὀπου τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, ἡ Ἑλληνικὴ καθόλου γλῶσσα, ἡ φιλολογία καὶ ἡ ὀρητορία ἐθεραπεύοντο ἠδὴ ἐν τῇ Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ μετὰ ζήλου ἐνθέου καὶ ὀμβρον ἐν αὐτῇ ἀντικατέστησεν τὴν ἄλλοτε καλλικέλαδον καὶ ἠδὴ κατασφηνήσαν Πύκνα.

Αἱ Ἀθήναι, ἀληθῶς, ἦσαν εἰς ἀπὴρ καὶ εἰσία τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς φιλολογίας, ἀλλ' ἐκεί ἐφοίτων πολλοὶ ἀσιάται πολλαχόθεν τῆς Μ. Ἀσίας, ἐν οἷς διαπρέπεται ἐγένοντο ὁ Κασσαρῆς Ἰουλιανὸς, ὁ Καππαδόκης Προαίρεσις, ὁ Προουδᾶς Ἰμῆριος, ὁ Περγαμῆνος Ἰατρός Ὀρειβαίος, ὁ Σαρδεύς Εὐνάσιος καὶ μάλιστα τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας οἱ φωστῆρες καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι ὁ Κα-

παδόκης Βασίλειος ὁ Μέγας καὶ ὁ θεολόγος ἀπὸ Ναζιανζοῦ Γρηγόριος. Ἀλλὰ καὶ ἐν Ταρσῷ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἀλλοχό τῆς Μ. Ἀσίας ἐλειτοῦρον σχολαὶ φιλοσοφῶν καὶ ὀρητῶν οἷος ὁ Διβάνιος, τοῦ ἱεροῦ Χριστοστόμου Ἰωάννου ὁ διδάσκαλος καὶ ἄλλοι οἱτινες διετήρουν ἀσβεστον τὸ Ἑλληνικὸν πῦρ. Σημειώσεως ἀξίον εἶναι δις τὸ πρότον καὶ μέριστον ἀρχιεπικονικὸν μνημεῖον τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ ναὸς εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ Σοφίαν εἶναι ὑπερόχον ἐργον ἀρχιεπικονικὸν τῶν Μικρασιατικῶν ἀρχιεπικόνων Ἀνθεμίου τοῦ Μιλησίου καὶ Ἰωδῶρον τῶν ἐκ Τράλλεων.

Ὁ Μικρασιατικὸς Ἑλληνισμὸς, ὀστις μετὰ τῶν κυρίως Ἑλλήνων περιλαμβάνει ἠδὴ καὶ πάντα τὰλλα ἐν Μ. Ἀσίᾳ φύλα, ἐξελληνισθέντα παντελῶς διὰ τῆς ἐξηλληνισμένης ὀρας Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, θεραπεύων τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας, διέπρεπεν ἐπὶ πλοῦτιν διὰ τὴν γονιμότητα τοῦ ὀδαφους καὶ διὰ τὴν εὐδρῆαν ἐμπορίαν καὶ τὴν ποικίλην βιοτεχνίαν αὐτοῦ, ὡς ὀηλοῦσι τὰ μεγάλα ἐρεῖτια μεγαλοπόλεων, αἱ ἀπὸ τῆς Μ. Ἀσίας οἰουδαῖαται πρόσοδοι τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς ἀυτοκρατορίας καὶ τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων. ἂς παρεῖχεν ἡ χώρα ἠίς ἐγένετο ὁ στυλοβάτης καὶ τὸ κρηναῖον τῆς Ἀυτοκρατορίας ταύτης. Τὸ Ἀνατολικὸν θέμα παρεῖχε τοὺς γενναϊότερους καὶ ρωμαλεωτέρους στρατιώτας καὶ πλείατα μεγάλα ἀυτοκρατορῶν καὶ στρατηγῶν οἱτινες ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Μικρασιατικῶν δυνάμεων ἀπέκρουον ἐπιτυχῶς τὰς ἀνατολῶν καὶ νότον βαρβαρικὰς ἐπιδρομὰς καὶ ὀβρυδῆς καὶ ὀυπερθερον αἱ ὀροσεῖροι τοῦ Ταύρου καὶ τῶν Ἀντιπατρῶν ἐγένοντο ἀπορμαχῆτοι προμαχῶνες τῆς Ἀυτοκρατορίας διὰ τῶν γενναίων καὶ μεγάλων Μικρασιατικῶν δυνάμεων.

Ἐφόσον ἰσχυρὰ ἀκμαία καὶ ὀβρυδῆ καὶ ἡ Μ. Ἀσία ἡ Ἑλληνοχριστιανικὴ Ἀυτοκρατορία ὀληθρον ἡ μόνη καὶ ἀνίκητος πρόμαχος τῶν πολιτισμῶν καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἐτίγγχεαν τῆς ὀβρυδῆς παρὰ τοῖς λαοῖς καὶ ἠγεμόσι πασῶν τῶν ἄλλων τότε χωρῶν, χριστιανῶν ἢ μὴ, αἱτινες ἐπὶ ταῖς νίκαις τῶν στρατῶν αὐτῆς κατὰ τῶν βαρβάρων ἐπιδρομῶν, ἀπέτελλον προσοβείας καὶ κατέδενον πρὸς τὸν θεόν τῶν Ἑλλήνων ἀυτοκρατορῶν βασιλέα δάδρα, μὴδὲ τοῦ μεγάλου τῆς Ρώμης Ποντίφηκος ἐξαιρουμένου.

Ὁ Μικρασιατικὸς Ἑλληνισμὸς ἐν ἰτέλει μετὰ μακρῶν αἰῶνων ἐξοτοντικῶν πόλεμων πρὸς Ἑλλάδα καὶ Σαρακηνούς καὶ ἄλλα πολεμοχαρῆ φύλα δοσιακὰ, ἐκάμφθη οὐχὶ ὀπὸ τῆς πολεμικῆς ὀρμῆς τῶν πολεμῶν ἀλλ' ὀπὸ τῆς προσοβείας τῶν ἀποκαρτερομένων πρὸς τοῦτους ἀφρετικῶν λαῶν τῆς Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, δις πρὸς καυρὸν ἀνεκοπῆν τὴν κατακτητι-

κὴν ὀρμὴν τῶν Ἀράβων αἱ διαδοχικαὶ Σταυροφορίαι τῶν Ἐσπερίων λαῶν, χωρὶς ὀμως νὰ δυνῆσθαι καὶ νὰ συντήρῃσι τὰς δυνάμεις αὐτοῦ. Τούταντιον οἱ Σταυροφόροι ἡ μάλλον οἱ ἠγούμενοι αὐτοῦς ὀδήγησαν τοῦτους ἐν ἰτέλει κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως αὐτῆς καὶ κατέλαβον τὴν Βασιλευσαν ἐπιδόξαντες καὶ τὸν διαμελισμὸν τῆς Ἀυτοκρατορίας καὶ τὴν διαμερισμὸν εἰς ἄλλῆλους.

Ἐν τῇ συμφορᾷ ταύτῃ ἡ Μ. Ἀσία παρέσχεν ὀουλον καὶ ὀποστηρίξειν εἰς τὰς φρυαδουδῆσας ἐκ Κων/πόλεως δυναστείας καὶ ἐν αὐτῇ ἰδρύθησαν τὰ ἑλληνικὰ ὀσαύτως βασιλεία τῆς Νικαίας καὶ τῆς Τραπεζούντης, ὀν τὸ ὀδύτερον ἔζησεν περὶ τοὺς δύο αἰῶνας καὶ τὸ πρότον ἀπὸ τῶν τοῦ Φράγκου σφετεριστῆς ἐκ Κων/πόλεως καὶ ἀνεκῆσασθαι τὴν Κ/πολιν.

Οἱ Σταυροφόροι ἀπὸ ἐλευθερωτῶν, ὡς ἐπηγγέλλοντο, ἐγένοντο κατακτητῆαι καὶ πολέμοι τῆς Ἀνατολ. Ἀυτοκρατορίας, καταλιπόντες

ἐν Ἀνατολῇ ἀνεξαρτήτους ἀναμνήσεις καὶ παραδόσεις μίσους καὶ ἀποστροφῆς μέχρι σήμερον, οὐχ ἔτιον ἐκ τοῦ Ἀνατολικοῦ τοῦτου κόσμου μετέφερον εἰς τὴν Ἐσπερίαν πολλὰ ἰγὰρ ἐκ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ἐξ ὀν παρεσκευάσθη ἡ Ἀνατολῆς καὶ ἡ Μεταρρῶθμισις ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ καὶ τῇ Κεντρικῇ Ἐυρώπῃ. Ἐπὶ δύο εἰ αἰῶνας ἀπὸ τῆς ἀνακῆσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ Μικρασιατικὸς Ἑλληνισμὸς ἠγωνίζετο ἐρρωμενεστάτα κατὰ νέας καὶ σφριγῶσῆς πολεμικῆς φυλῆς, τῶν Τούρκων, μετὰ τὴν παρρηκίην καὶ καταπίωσιν τῶν Ἀράβων Καλιφῶν καὶ ἐν ἰτέλει ὀπέκρυπεν ἐγκαταλειμμένος εἰς ἑαυτὸν καὶ ἐπὶ πλέον ὀπονομενόμενος ὀπὸ τῶν ἐμπορικῶν ἐγκαταστάσεων Γενουατικῶν, Ἐνετῶν καὶ ἄλλων Φράγκων τυχοδιωκτῶν.

Ἐπέκρυπεν οὐχὶ ἵνα ἀποθάνῃ, ἀλλ' ἵνα διαγῆθαι ἐν καρτερίᾳ καὶ πίστει τοὺς μικροὺς τῆς δουλείας χρόνους καὶ ἀναδῶσθαι ἀμυαῖος πάλιν καὶ σφριγῶν μετὰ τῶν ὀρῶτων ὀθνικῶν ἐπιπῶν.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Τὰ ὀρα τῆς Ἀλβανίας.—Βάσις συνεννοήσεως.—Ἡ ζωὴ τῶν ἡμερῶν τῆς Τριπλῆς.—Ἡ ὀποθετικὰ ἀνταγωνιστικὰ συμπεριφορά.—Μία διεξοδος.

Συνεχίζομεν ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ τὴν ἀναδημοσίευσιν τῶν κυριωτέρων μερῶν τῆς ὀπὸ τὴν ἀνωτὴ ἐπιγραφῇ ἀρθρογραφίας τοῦ διπλωμάτου «Ἰταλοῦ» ἐν τῷ ὀπ' ἀριθ. 617 φύλλῳ τοῦ «Κυρ. Φύλλου», ὀτινα ὡς εἶπομεν ἐν καιρῷ παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς ἑλληνοφῶνου ἐν Λονδίῳ «Ἐσπερίας».

ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Δύο ἄλλοι λόγοι πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὀπ' ὀψιν: Πρῶτον, εἰ αἱ ἀπέναντι τῆς Ἀλβανίας ἀπαιτήσεις τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, ὀτινα παραβλέπουσι τὰ ἰθὺνικὰ συμπεριφέροντα τῶν Ἀλβανῶν, δικαιολογῶνται σημαντικῶς ἐκ τῆς ἀλλελέθως πολιτικῆς ἐνότητος παρὰ τῇ Ἀλβανικῇ λαφ' ὀδύτερον, ἡ Ἰταλικὴ πρότασις περιορίζει τὰς Ἀλβανικὰς ἰθὺνικὰς ἀπαιτήσεις εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ καθορισθεῖσαν ζώνην, ἠίς κατ' ἀνωτάτον ἔριον περιλαμβάνει—ἀνευ τοῦ Χίντερλανδ τῆς Ἀδελῶν—περὶ τὰς 500,000 κατοίκους.

Λαμβανόμενοι ὀπ' ὀψιν τῶν λόγων τούτων καὶ τῶν ζυτικῶν βαλκανικῶν συμπεριφῶν, ὀτινα ὀθίγονται, ἠίς προσοχῆς ἐν ἐπιδοκιμαζόμεν τῶν δῆλων τῆς Ἰταλίας εἰς εὐνείει τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν αὐτονομίαν τῆς Ἀλβανίας.

Ἐάν ἡ Ἰταλία παραδεχθῇ τὴν διεθνοπολίειν τῆς Ἀλβανίας, τοῦτο θὰ σημᾶν δημοσύριαν Γαλλικῶν, Ἀγγλικῶν ἢ Γερμανικῶν συμπεριφῶν μετὰ Ἐυρωπαϊκοῦ ἐλέγχου—εἰσὸδῆσθε γενικῆς καὶ ἂν εἶναι οὗτος—ἐπ' αὐτῆς τῆς Ἀδριατικῆς. Ἡ πολιτικὴ αὐτῆ τοῦ 1914 ἐσημαίνει ἀνοιγμα τῶν Ἀδριατικῶν λιμένων εἰς τὸν πρὶν ἠσθῆν Βῆδ. Ἐάν ἡ Ἰταλία ἂν ὀσθῇ νὰ ζυτῆσθαι εἰθικὴν καὶ ἀποκλειστικὴν ὀείσιν εἰς ἑαυτὴν ἀπέναντι τῆς Ἀλβανικῆς ἀυτονομίας, σημαίνει εἰς ἡ Ἰταλία προτίθει νὰ δράσθαι ὡς Βαλκανικὴ Δύναμις καὶ νὰ ἔχῃ ἀμεσα συμπεριφῶν εἰς ὀρας τὰς τροπᾶς τῆς τῆς εἰς τὰ Βαλκανικὰ Κράτη—συμπεριφῶν ὀτινα δύνανται

πάντα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ζυτικὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς θέσεως μας ἐν τῷ κόσμῳ. Τὸ Βαλκανικὸν Κράτος τῷ μέλλοντος—εἰτε ἡ εἰρήνη συνολογηθῇ διὰ συμβιβασμοῦ εἰτε διὰ Συμμαχικῆς νίκης—θὰ εἶναι Κράτος ἔχον συναισθησιν τῆς ἀνανεωθεῖσης δυνάμεως του καὶ ζυλῶντο διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν του. Ἐὰν ἔχῃ ἰθὺν πολιτικὴν, ἠίς θὰ ἔχῃ τὴν ἰθὺνικὴν αὐτῆς ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν Ἐυρωπαϊκῶν πραγμάτων. Αἱ σχέσεις μετὰ ὀλασδῆποτε Μ. Δυνάμεως καὶ τοῦ Βαλκανικοῦ Κράτους δὲν θὰ εἶναι πλέον δυνάτῶν νὰ προσλάβωσι μορφήν ὀβρυδῆς προτασίας ἐγγενούς γονείας.

Τὰ Κράτη—θὰ ἐπικοινωνῶσιν ὡς ἰσοὶ πρὸς ἰσοὺς ὀπὸ τὰς συνθήκας ἀκριβῶς ὡς τῶρα ἐπικοινωνῶσιν: τὰ Μεγάλα Κράτη μετὰ τῆς Ἐλβετίας λ. χ. Πρέπει νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν μηχανορραφῶν καὶ τῶν ὀπονομενῶν φάσεων τοῦ παλαιοῦ Βαλκανικοῦ τύπου, νὰ καθορισθῶσιν δὲ τὰ συμπεριφῶν μας καθαρῶς καὶ μετὰ πνεύματος ὀπευδῶν.

ΒΑΣΙΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

Ἡ Ἐλλάς ἀναγνωρίζει εἶσον ἀφορᾶ τὴν Ἀδριατικὴν, οὐχὶ εἰς τὴν Βαλκανικὴν, τὴν ὀπὸ τῆς Ἰταλίας κατοχῆς τῆς Ἀδελῶν καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτοῦ Χίντερλανδ, ἀπὸ τοῦ Βελῶσας εἰς Χειμάρρα. Ἡ περιλήψις τῆς Χειμάρρας εἰς τὸ Χίντερλανδ τοῦτο, ἠίς πραγματικῶς εἶναι σπουδαῖον ὀρῶδῆσθαι Κέντρον εἶναι ἀπαραίτητος.

Ἡ Ἐλλάς ὀβρυδῆσθαι πρὸς εἰσασιν εἰς τὴν μέλλουσαν ἰδρύσιν ἀνε-

ξαρτήτου Κράτους Ἀλβανικοῦ. Ἡ Ἰταλία ἐξ ἄλλου ἀναγνωρίζει τὰ ἑξῆς Ἑλληνικὰ συμπεριφῶν εἰς τὰ ζυτῆματα τὰ ἀφορῶντα τὸν περιορισμὸν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἀλβανικοῦ Κράτους.

1ον) Αἱ Ἑλληνικαὶ (Ἡπειρωτικαὶ) ἰθὺνικαὶ ἀπαιτήσεις αἰτινες δικαιολογῶνται διὰ τῶν ἀνωτέρω δημιουργικῶν προτερημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου εἰς τὰ ἀνάμεικτα ἐκεῖνα μέρη, ἔπου αἱ πολιτικαὶ ὀμάδες, εἶναι ἀκαθάρτοι ἢ ἀσυμμελοῦντοι.

2ον) Ἡ ζυτικὴ σπουδαῖα τῆς νὰ προληφθῇ ἡ ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ ἐν τῇ Βαλκανικῇ ἐπιρροή καὶ ἐπέμβασις τῶν Μ. Δυνάμεων κατὰ τρόπον ἀπειλοῦντα τὴν ἀσφάλειαν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ τὴν ἐξάσκησιν τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

3ον) Ἡ ζυτικὴ σπουδαῖα τῆς διατηρήσεως ἰθαφικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς Σερβίας καὶ Ἐλλάδος εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ Ἀἰῶνος καὶ εἰς τὴν τομῆα τῆς Κορυτσᾶς—τὴν ὀποῖαν θεωρεῖται ἐπὶ πλέον καὶ κέντρον ἰθὺνικῶν—καὶ τῆς προλήψεως διὰ τῆς ἐπαφῆς ταύτης τῆς εἰσχωρησεως τῆς Βουλγαρίας μετὰ τῆς Σερβίας καὶ Ἐλλάδος καὶ τῆς ἐξέδου αὐτῆς εἰς τὴν Ἀδριατικὴν βορείως καὶ νοτίως τῆς Ἀδελῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω καὶ ἑτεροῦ ὀποθετικῶν λόγῳ διαφωνίας μετὰ τῆς Ἐλλάδος καὶ Ἰταλίας, ἐν τῷ ζυτῆματι τῶν στενῶν τῆς Κερκύρας λέγεται, εἰ, ἐάν ἡ Ἐλλάς κατεγῆ ἀμφοτέρως τὰς ἀπὸ τῶν στενῶν, αὐτῆ ἡ ἄλλοι δὲ αὐτῆς, θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιοθῆσθαι τὰ στενά ὡς ναυτικὴν βᾶσιν δι' ἐπιχειρήσεως ἐναντίον τῆς Ἰταλίας, καὶ τοῦτο θὰ ἐστῆρι τὴν Ἀδελῶνα τῆς ἀξίας αὐτῆς καὶ θὰ ἠπείλει τὴν ἐν τῇ Ἀδριατικῇ ὀπεροχὴν καὶ ἀσφάλειαν ἡμῶν. Ἐνεκα τούτου προβάλλεται ὀψῆ ἡμῶν ἡ ἀπαιτήσις ὀπως ἡ Ἀλβανικὴ ἀκτὴ φθάσῃ μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Στόλου. Ὅταν τοιοῦτοι λόγοι ἀποτελῶσιν τὴν βᾶσιν τῆς Ἰταλικῆς ἀνεξαρτησίας, ἀποδεικνύονται ἀποτελοῦντες ἀπλῶς ἀφορμὴν πρὸς παρεμπόδιον τῆς Ἐλλάδος ἀπὸ τοῦ νὰ καταλάβῃ ἀμφοτέρως τὰς ἀκτὰς τῶν στενῶν.

ΣΧΕΣΕΙΣ Τῶν ἡμερῶν τῆς Τριπλῆς

Ἡ ἱστορία τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς ἐπικτασεως τῆς Ἀλβανίας πρὸς νότον δεικνύει εἰς τὸ ζυτῆμα τοῦτο εἰς τὴν πηγήν του εἰς τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς Ἰταλίας, ὀπως, ὡς μέλος τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, ἐπιπυλάξῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν κατοχὴν εἶσον τὸ δυνατόν μεγαλοπρεπῶς μέρους τῆς Ἀλβανίας ὡς ἀντιὸσημα κατὰ τῆς Βορείου Ἀλβανίας, σφαιρῶς ἐπιρροῆς τῆς Ἀσπρίας, ἠίς ἠπείλει νὰ καταλάβῃ τὰ μέρη ἐκεῖνα. Εἶναι ἀναμφισβήτητον εἰς ἡ Ἰταλία ἔχει εἰς τὰ στενά τῆς Κερκύρας σημαντικὴν ἐνδιαφέρον τὸ ὀποῖον στρεφεται μάλλον ἐπὶ γεωγραφ. ἢ ἐπὶ νομικῶν ἢ πολιτικῶν λόγων. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐλλάς ἔχει ἐν αὐτῷ ἐνδιαφέρον. Δὲν δύναται νὰ ἐπιτεφῆ ὀβρυδῆσθαι ἐλαχίστων εἰς τὰ εἰς αὐτῆς τελεχῶσθαι ὀπως ἔτινα εἰς τὴν ἰθὺνικὴν αὐτῆς ἐνωσιν. Εἶναι, λοιπὸν, πρόνιμον νὰ γείνωσι τὰ Ἰταλικά συμπεριφῶν βᾶσις ἀντ' Ἐλλοδικῆς καὶ ἀντ' Ἑλληνικῆς πολιτικῆς; Ἐάν ἐν ἑκαστον συμπεριφῶν, ὡς τὸν στενὸν τῆς Κερκύρας, πρόκειται νὰ ληφθῇ ὀπ' ὀψιν καὶ ἐκμεταλλεῖσθαι μέχρι τοῦ ἀνωτάτου σημείου, εἶναι ὀδύσκολον νὰ ἔσθαι πῶς δύναται νὰ τεθῇ οἰοδῆσθε εἰς ὀρας εἰς ἐξωτερικὴν πολιτικὴν χώρας τινῆς. Ἐναπόκειται λοιπὸν εἰς ἡμᾶς ν' ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τῆς Ἐλλάδος εἰς ἐν θὰ ὀχυρῶσθαι

ΔΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠ. ΚΑΙ ΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Περί των Κωνσταντινουπόλεων και τους Πορθμούς.

Εν τῷ «Δελτίῳ τῆς ἐπιτροπείας τῆς Γαλλικῆς Ἀσίας» ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως τὸ Βολσευικὸν κείμενον τῶν συνομολογηθεισῶν συμφωνιῶν τοῦ 1915 καὶ 1917 ὑπὸ τῆς Ρωσίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας περὶ τῆς τύχης τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας. Τὸ Βολσευικὸν κείμενον τῆς μυστικῆς αὐτῆς συνθήκης τῶν Συμμάχων ἐν τῷ σύνολῳ τοῦ θεωρεῖται ἀκριβές.

Αἱ διαπραγματεύσεις ἤρξαντο τὸν Μάρτιον τοῦ 1915 καὶ ἔληξαν τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1917. Ἐντούτοις ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1915 καὶ τοῦ Μαΐου τοῦ 1916 ἐπίσημοι ὑποχρεώσεις ἀνελήφθησαν ὑπὸ τῶν Τριῶν Δυνάμεων. Κατὰ τὰς διαφόρους φάσεις τῶν συνδιαλέξεων τούτων τὸ ὑπουργεῖον Πετρούπολεως ἐπέμεινε ἀσθενεστάτα ἐπὶ τοῦ δικαίωματος τῆς Ρωσίας ὅπως πραγματοποιήσῃ ἐν τέλει ὅτι καλοῦσι διαθήκην τοῦ Μ. Πέτρου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἱστορικῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τοῦ Βοσπόρου μέχρι τῶν Ἁγίων Τόπων τῆς Παλαιστίνης.

Πρὸ τῆς μυστικῆς ταύτης συνθήκης παραδέτομεν ὅδε ἐκ τῆς δορυ δημοσιευθείσης γαλλικῆς Κιτινῆς Βίβλου ἀποσπάσματα τῶν διαπραγματεύσεων ἐπὶ τῆς Γαλλορωσικῆς Συμμαχίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν τύχην τῆς Τουρκίας.

Ἡ συλλογὴ αὕτη περιλαμβάνει τρία κεφαλαῖα μέρη ὑπ' ἀριθ. 21, 22 καὶ 24. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 21 εἶναι διακοινώσεις τοῦ κ. Ριβώ (Ribot), γάλλου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, περὶ τῆς συνομιλίας αὐτοῦ τῆ 9)21 Νοεμβρίου 1891 μετὰ τοῦ κ. Γεῖρς (Giers) ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας, μεταβάντων εἰς Παρισίους ἵνα διαπραγματευθῇ τὴν συμμαχίαν. Ἡ σχετικὴ περὶ Κιπλόεως περικοπὴ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ὁ κ. Δὲ Γεῖρς ἐξήγγισεν δι' ἡ πολιτικῆς τῆς Ρωσίας ἐν Ἀνατολῇ ἐσκόπει μόνον εἰς τὸ καθεστῶς (status quo). Φαντάζονται, μοι εἶπεν, δι' ἐπιδοκίμου τὴν Κωνσταντινούπολιν. Φρονῶμεν τούτων δι' οὐδὲν θὰ ἦτο ἰσὺς ὁδοῦσεν διὰ τὴν Ρωσίαν ἢ τὸ νὰ μεταστέθῃ τὸ κεντροβαρὲς αὐτῆς. Τὶ θὰ ἀπεγίνετο ἢ βόρειαι ἡμῶν ἐπαρχίαι καὶ ἡ Πετρούπολις; Ἐπιθυμοῦμεν ἵνα οἱ Τούρκοι παραμύνοι φύλακες τῶν πορθμῶν. Ἐὰν οἱ Ἀστριακοὶ ἢ οἱ Ἕλληνας ἐμελοῦν νὰ ἐγκαταστῶσιν εἰς Κων/πολιν, τούτῳ θὰ διέρρηξεν. Δὲν ζητοῦμεν πλέον τοῦ ὅτι ἔχει παραχωρηθῆ εἰς ἡμᾶς παρὰ τοῦ σουλτάνου διὰ τὸν ὁλοπλουν τῶν μεταγωγικῶν ἡμῶν. Ἡ θέσις μας ἀπέβη λοχυροτέρα ἀπὸ τὸ ἀπεφασισμένον νὰ χωρῶμεν ὁμοφώνως.»

Τῆ 6 Δεκεμβρίου 1891, ὁ κ. Ριβώ ἐξέθιξε τὸ ζήτημα ἐν τηλεγραφικῇ πρὸς τὸν κ. Παύλον Καρπῶν, πρέσβυν τῆς Γαλλίας ἐν Κιπλόεως ὡς ἑξῆς: (ἀπόσπασμα ἀριθ. 22):

«Ἐπαλαβόμεν τοῦ ζητήματος λέγων πρὸς τὸν κ. Δὲ Γεῖρς δι' οὐδαμῶς ἄλλοι μὴ οἱ ἐν Κιπλόεως ἢ ἡ συμφωνία τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας εἶναι ἐπιδοκίμη ὅπως ἐξῆς ἡμῶν ἀποτελέσματα. Ἐκτὴ ἡ κοινὴ ἡμῶν ἐνέργεια δύναται νὰ δοκῆθῃ μὲς ἀποτελεσματικῶν σχεδῶν ἀμύσεων, ἐὰν ἐπιτύχωμεν νὰ πείσωμεν τὸν σουλτάνον δι' εἴμεθα συμφωνοῦ καὶ δι' ἡ συνεννόησις μας δὲν εἶναι ἀπειλὴ κατὰ τοῦ ὁδομηνοῦ κράτους. Ὑπεβόουν τὰς ὁπονοίας τοῦ σουλτάνου καὶ ἐπέδειξα δι' ἡ θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ἀπὸ τῆς πνευματικῆς καταστάσεώς του.»

Ὁ κ. Γεῖρς μοι ἐδήλωσε τότε σαφέστατα δι' ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας ἦτο ἐντελὸς ἀποφασισμένως ὅπως μὴ δὲν ἐπιχειρήσῃ κατὰ τοῦ σουλτάνου. Οὐδὲν ἔχουμεν συμφέρον, μοι εἶπεν, ὅπως ἐγκαταστῶμεν ἐν Κιπλόεως. Ἐφόσον οἱ Τούρκοι θὰ διατηρῶνται ἐκεῖ, οὐδέμην θὰ ἔχωμεν φιλοδοξίαν πρὸς τὸ μέρος τοῦτο. Διὰ τὴν ρωσικὴν αὐτοκρατορίαν θὰ ἦτο πολὺν παρακεκινδυνευμένον νὰ ἐγκαταδιρρηθῇ εἰς τὸν Βόσπορον. Τὶ θὰ ἀπεγίνετο ἢ Πετρούπολις; Καλλιπερον εἶναι νὰ ἐξακολουθῶσιν οἱ Τούρκοι φυλάττοντες τὸν Βόσπορον. Ἀ! ἐὰν ἄλλοι, εἴτε Ἀστριακοὶ, εἴτε Ἕλληνας ἤθελον νὰ καταλάβωσιν τὴν θέσιν ταύτην, τούτῳ θὰ διέρρηξεν... βεβαίως ἦνθε δμως δι' ὁ δὲν ἀποβλέπομεν εἰς τὴν Κιπλόεως. Ἐς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν πορθμῶν, εἴμεθα ἡγχαριστημένοι ἀπὸ τῆς ἐπιδοκίμης διακανονίσεως πρὸ τινων ἡμῶν δὲν ζητοῦμεν πλέον τοῦ ὅτι ἀνεγνωρίσθῃ εἰς ἡμᾶς, τούτῳ δὲν ἐσκόλλω νὰ διέρχωνται τὰ μεταγωγικὰ μας ὄψ' οὗς ὁρους γνωρίζετε...»

Ἡ διπλῆ αὕτη δήλωσις ἐγένετο μετὰ τόνου καταφανοῦς εὐκρινείας. Ἐπαλεῖθη ἄλλως τὸ μετὰ τινος στιγμῆς, ἐνώπιον τοῦ κ. Δὲ Φραϊνὸν ὅπως δὲν παρερρῆθῃ ἐν ἀρχῇ τῆς συνομιλίας. Ἐν μακρῷ τηλεγραφικῷ τῆς 2)14 Δεκεμβρίου 1891, ἀποσταλέν πρὸς τὸν κ. Δὲ Γεῖρς, πρὸσθῶν τῆς Ρωσίας ἐν Κιπλόεως, καὶ οὐνοῖς ἀντίγραφον ἀρθεῖν παρὰ τῷ κ. Ριβώ, ἀπόσπασμα ἀριθ. 24, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου Γ' συνέστησε τὴν αὐτὴν πολιτικὴν καὶ παρεκάλει τὸν κ. Νελλώφ νὰ διαβεβαιώσῃ ὁλοσχερῶς τὸν σουλτάνον περὶ τούτου.

Αἱ ἀνωτέρω ρωσικαὶ διαβεβαιώσεις πρὸς τὴν Γαλίαν καὶ τὸν σουλτάνον, ὡς πρὸς τὴν Κιπλόεως καὶ τοὺς πορθμοὺς εἶναι βεβαίον δι' οὐδόλως ἀνταποκρίνοντα εἰς τὰς πραγματικὰς προθέσεις τῶν ἐσχάτους Ρωσικῶν κυβερνήσεων πλὴν σπανίων ἐξαίρεσεων.

Ἡ Ρωσικὴ κυβερνήσις ἐκ μακρῶς καὶ πικρῶς πείρας ἐγίνωσκον δι' ἀδύνατον θὰ ἦτο οἰαδῆποτε συνεννόησις μετ' οἰασθῆποτε δυνάμεως Εὐρωπαϊκῆς, ἐφόσον ἡ Ρωσία ἐπέμενε εἰς τὰς ἐπὶ τῆς Κιπλόεως ὑπὸ πᾶσαν ἐπομὴν ἀδικαιολογητοῦς ἀξιώσεις αὐτῆς, καὶ τὴν ἀνάγκην ἐπινοεῖτο ἤδη φιλοτιμίαν. Τότε ἡ Γερμανία ἦτο πολὺν ἰσχυρὰ, καὶ ἡ Γαλλία οὐχὶ ἐντελὸς παρεσκευασμένη, ἢ δὲ Ἀυστρία πάντοτε ἐπιφοβὸς διὰ τὴν Ρωσίαν, ὥστε νὰ ἀπέχτηται αὕτη ἀπὸ ἐκδηλώσεων τῆς ἀνατολ. πολιτικῆς αὐτῆς ἐπικινδύνων.

Ὅλη ἡ διάθεσις τῆς Ρωσίας πρὸς τὴν Κιπλόεως καὶ τοὺς Πορθμοὺς ἐξεδηλώθη ἐν ἀρχῇ τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ καὶ ὕστερον Παγκοσμίου πολέμου.

Τὰ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἀλλικῆς Ἀσίας δημοσιευθέντα κατὰ μεταφράσιν ἐκ τῶν συμφωνιῶν μετὰ τῶν Συμμάχων, δημοσιευθεισῶν τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸ μαξιμαλικὸν ὄργανον «Πρωῦδα» καὶ τὰ σχετικὰ περὶ Κιπλόεως καὶ τῶν πορθμῶν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ρωσικὸν ὑπόμνημα ἐξήτησε τὰ ἀκόλουθα ἐδάφη: «Τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν δευτεῖαν ὄχθην τοῦ Βοσπόρου, τὴν Προπονίδα, τὰ Λαδωνάκια, τὴν νοτιανὴν Θράκην μέχρι τῆς γραμ

μῆς Αἰῶνος—Μηδείας, τὰς ὀχθὰς τῆς Μ. Ἀσίας μετὰ τὸν Βοσπόρον καὶ τοῦ ποταμοῦ Σαγκαρίου καὶ τὴν ἰσθμὸν τοῦ κόλπου Νικομηδείας τὰς ἠήρους τῆς Προπονίδος καὶ τῆς Ἰμβρον καὶ Τένεδον. Τὰ ἰδιαιτέρως δικαίωματα τῆς Γαλλίας, καὶ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰς ἐνδεικνυμένας ταύτας χώρας παρῆμενον ἀπαράβιαστα.

Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Μ. Βρετανία προέβαλον ἐξ ἄλλου σεῖρῶν διεκδικήσεων αἰτινες ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τῆς Ρωσίας, τὰς ἑξῆς:

«Νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ Κιπλόεως ἐλεύθερος λιμὴν διὰ τὴν διαμεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων τῶν μὴ ἐξερχομένων ἐκ τῆς Ρωσίας καὶ μὴ εἰσαγομένων ἐκεῖ, καὶ τὸν ἐλεύθερον διάπλουν τῶν Πορθμῶν ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν οκαφῶν.

«Νὰ ἀναγνωρισθῶσιν εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν τὰ δικαίωματα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας αἰτινες ζητοῦσιν ὅπως καθορισθῶσιν ἀκριβῶς δι' εἰδικῆς συνεννοήσεως μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσίας.

Νὰ διατηρηθῶσιν οἱ Ἀγ. Τόποι μουσουλμανικοὶ καὶ τὴν Ἀραβίαν ὀπὸ ἀνεξάρτητον μουσουλμανικὴν κυριαρχίαν.

Νὰ περιληφθῇ, συνωδὰ τῆ ἀγρολογορικῆς συμφωνίας τοῦ 1917 ἡ οὐδέτερα ζώνη τῆς Περιοίας, ἐνὶ τῆς σφαιρας ἀγγλικῆς ἐπιρροῆς.

Νὰ ἀναγνωρισθῶσιν αἱ ἀξιώσεις αὐταὶ δι' ἡ πρέπει νὰ ἐκκληρωθῶσιν.

Ἐπὶ τῆ εἰσόδῳ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν πόλεμον, αἱ ἀξιώσεις αὐταὶ ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν Ἰταλικὴν κυβερνήσιν, καὶ αὕτη συνήνεον ὑπὸ τὸν ὄρον, ἵνα ἐν περιπτώσει νίκης ἱκανοποιηθῶσιν αἱ ἐπιθυμίαι τῆς Ἰταλίας ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀνατολῇ καὶ νὰ τῆ παραχωρηθῶσιν τὰ αὐτὰ δικαίωματα οἷα καὶ εἰς τὴν Γαλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὰς παραχωρηθείσας εἰς αὐτὰς χώρας.

Ὡς πρὸς τὴν Μ. Ἀσίαν, κατ' ἀκολουθίαν τῶν διαπραγματεύσεων αἰτινες ἐγένοντο ἐν ἔαρι τοῦ 1916 ἐν Λονδίῳ καὶ ἐν Πετρούπολει, αἱ σύμμαχοι ἔκυβερνήσεις Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσίας κατέληξαν εἰς συμφωνίαν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι διανομῇ τῶν ζωνῶν ἐπιρροῆς καὶ τῶν ἐδαφικῶν προσθησῶν ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ καὶ σχετικῶς πρὸς τὸν σηματοματῶν ἐν τῶν ὄρων τῆς Ἀραβίας ἡ ὁμοσπονδίας ἀραβικῶν κρατῶν.

Ἐν ταῖς κυραῖς αὐτῆς γραμματῆς, ἡ συμφωνία συνοψίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἡ Ρωσία ἀποκτῆ τὰς ἐπαρχίας Ἐρζερούμ καὶ Τραπεζοῦντος, Βάν καὶ Βιτλις καὶ τὰς χώρας τοῦ νοτίου Κουρδιστῶν μέρους τῆς Περιοικῆς μεθορίου γραμμῆς Μουσα-Σαρ-Ἰβν-Ὀμάρ-Ἀμαλία. Τὸ σημεῖον τοῦ τέρματος τῶν ἐδαφικῶν προσθησῶν τῆς Ρωσίας ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Ἐξείνιου θὰ ἦτο σημεῖον ὁ ὕστερον ὁρισθῆσόμενον δυτικῶς τῆς Τραπεζοῦντος.

Ἡ Γαλλία ἔλαβε τὴν παραλιακὴν λωρίδα τῆς Συρίας, τὸ βιλαέτιον τῶν Ἀδάνων καὶ γῶρον ὀριζομένῃν νοτίως ὑπὸ τῆς γραμμῆς Αἰντάλ-Καρπούτ μέχρι τῆς Ρωσικῆς μεθορίου καὶ πρὸς βορρᾶν διὰ τῆς γραμμῆς Ἀλά-Δαγ-Καϊσάρεια-Ἀκ-Λάγγο-Υλτιζ-Δαγ-Ζάρα-Ὀγκουίν-Καρπούτ.

Ἡ Μ. Βρετανία προκτῆται τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Μεσοποταμίας μετὰ τῆς Βαγδάτης καὶ ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν ἐν Συρίᾳ τοὺς λιμένας Κάτφα καὶ Ἀκρῆς.

Κατὰ σύμβασιν μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἡ ζώνη μετὰ τῶν γαλλικῶν καὶ τῶν ἀγγλικῶν χωρῶν θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ὁμοσπονδίαν τῶν Ἀραβικῶν Κρατῶν ἢ ἐν ἀνεξάρτητον Ἀ-

ραβικῶν Κράτος, ὧν αἱ ζῶναι ἐπιρροῆς θὰ καθορισθῶσι κατὰ τὴν στήμην ἐκείνην.

Ἡ Ἀλεξανδρέττα κηρύσσεται ἐλεύθερος λιμὴν.

Ὅπως ἐξασφαλισθῶσι τὰ ὀρθοκεντρικὰ συμφέροντα τῶν Συμμάχων δυνάμεων, ἡ Παλαιστίνη καὶ ἡ Ἄγιος Τόποι ἐξαιροῦνται τοῦ Τουρκικοῦ ἐδάφους καὶ θὰ τεθῶσιν ὑπὸ εἰδικῶν διοικητικῶν σύστημα συμφωνίας πρὸς σύμβασιν μετὰ τῆς Ρωσίας, Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.

Κατὰ γενικὸν κανόνα, αἱ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις ὑποχρεοῦνται ἀμοιβαίως ὅπως ἀναγνωρίσωσι τὰς πρὸ τοῦ πολέμου ὑφισταμένας ἤδη παραχωρήσεις καὶ προνοίας ἐν τῶν προσκηθεισῶν ὑπ' αὐτῶν ἀκτίων.

Ἀναδέχονται μέρος τοῦ Ὀθωμανικοῦ χρέους ἀνάλογον πρὸς τὰ κτηθέντα ἐδάφη.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΡΩΣΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Πορθμῶν.

Ὁ κ. Ἰσβόλσκη, πάλαι πρέσβυς τῆς Ρωσίας ἐν Παρισίοις, ἀπῆρθη ἐπιστολὴν πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς παρισίνης «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» ἐπὶ δημοσιεύσιν ἐν αὐτῇ ἀρθρῷ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κιπλόεως καὶ τῶν Πορθμῶν, ἔχει δὲ αὕτη ὡς ἑξῆς:

Βιαρτζ, πόλις Βαλεντίνη τῆ 30 Σεβρίου 1918.

Ἀγαπητέ μοι διευθυντά,

Ἐν τῷ ἀρθρῳ τοῦ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» τῆς 28 Σεπτεμβρίου ὁ κ. Α. Γκωβλίν, προκειμένου περὶ τῶν διαπραγματεύσεων, κατ' ἀκολουθίαν τῶν ὁποίων οἱ Σύμμαχοι ἤχησαν ν' ἀναγνωρίσωσιν εἰς τὴν Ρωσίαν τὴν πρόκτιον τῆς Κιπλόεως καὶ τῶν Πορθμῶν, ὁμολεῖ περὶ προσημῶσιν παρουσιασθέντος ὁπὸ τῶν κ. Σαζόνοφ, Ἰσβόλσκη, Μιλιούκοφ καὶ Σία.

Τώρα, δι' ἐμὴν ἰδιότητος, πιστεύω δι' οὐδὲν ὑπάρχει κώλυμα ὅπως τὸ γαλλικὸν κοινὸν μᾶθῃ τὴν, ἀνὸ τὴν ἰδιότητα μου ὡς πρεσβεῦτοῦ τῆς Ρωσίας, δὲν ἤδυνάμην κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ 1915 νὰ ἔχω ἐπιφέρειν ἄλλο πρόγραμμα ἢ τὸ τῆς κυβερνήσεώς μου, προσωπικῶς οὐδόλως ἐπεδοκίμαζον τὸ πρόγραμμα τοῦτο καὶ ὁ κ. Σαζόνοφ δὲν ἤγγειε τὴν ἀποδοκίμασιν μου ταύτην.

Ἐπειθῶμεν ἐπὶ τῇ εὐκαρίᾳ ταύτῃ νὰ ὑπομνήσωμεν τῷ 1908, κατὰ τὴν στήμην τῆς βοσνιακῆς κησεως, εἶχον, ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας, προτείνω ἐν σχέσει πρὸς τοὺς Πορθμοὺς, λίσαν ἥτις ἤγειν εἰς τὸ ἄνομηνα τούτων εἰς τὴν ἡμῶν πείναντων ἔθνων ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν διεθνῆς συλλογικῆς πρέσεως πολὺ μακρῶν τοῦ νὰ ἀβῶσιν ὑπὲρ τῆς Ρωσίας τὴν πρόκτιον τῶν Πορθμῶν, ἐξήσων ὑπὲρ αὐτῆς μόνον ἐδωκάσιν τινὰς διὰ τὸν διάπλουν τῶν πολεμικῶν οκαφῶν τῆς ἀπὸ τοῦ Ἐξείνιου εἰς τὴν Μεσόγειον.

Ἐὰν ἐνθυμηθῶσι βεβαίως δι' ἐδέξασιν ὁ ἀποῦρος τὴν πρόκτιον μου ἔκκεν ἐπιφιλίαν, εἰς ἡς ἐνόμισον δι' ἡσαν ὑπόχρεοι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὰς χώρας τῆς Συνεννόησεως, προκτάντων ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπως τηρῶσιν ἐναντι τῶν Νεοτούρκων.

Ἐὰν ἰδὲ περὶ διεθνῶν ὁμοσπονδίας τῶν Πορθμῶν οκαφῶν μου ἐπιφιλίαν ποιεῖται, εἶναι πολὺ πιθανόν δι' τὰ συμβεβηκότα ἐν Τουρκίᾳ θὰ εἶχον ἀκολουθῆσαι ἄλλη ὁδὸς πορείας καὶ οὐδέποτε θὰ παρήγοντο αἱ Ρωσικαὶ διεκδικήσεις.

Ὡς πρὸς τὴν Κιπλόεως, οὐδέποτε ἔπαυσα συμμερίζομενος τὴν γνώμην τῶν Ρώσων ἐκείνων πολιτικῶν, ὅτι παραθέτει ὁ κ. Γκωβλίν, οἷτινες ἐπαύσαν δι' ἡ κατὰ ταύτης θὰ ἦτο κίνδυνος διὰ τὴν Ρωσίαν.

Ἐσκόφην πάντοτε—καὶ φρονῶ ἐπὶ καὶ σήμερον—δι' ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία ἐν Εὐρώπῃ εἶνε ἀναχρονισμὸς καὶ ἀνομία, καὶ πρέπει νὰ λήθῃ αὕτη. Ἡ λύσις ὅμως τῆν ὁποίαν ἤγνόνον ἦτο νὰ γένηται ἡ Κιπλόεως ἐλεύθερος λιμὴν ὑπὸ διεθνή διαχειρίσιν. Καθ' ἡν ἐποχὴν τῆς ἡμιουργίας τῶν ἐξωτερικῶν, τὴν λίσαν ταύτην εἶχον ἀποδεχθῆ πλῆρως ὁ αὐτοκράτωρ Νικολαὸς Β' καὶ ἡ ρωσικὴ κυβερνήσις: ἡ ἐγκατελείψων τῶν ἰδεῶν μου τούτων καὶ ἡ ἀποτομὸς ἀξιώσεως κατὰ Μάρτιον τοῦ 1915 περὶ προσκησῶν τῆς Κιπλόεως καὶ τῶν Πορθμῶν ἐγένετο—ὡς καὶ διὰ τὰ Ἀνατοβόλια τῆς Συνεννοήσεως—μὴ ἐκλήθῃ, καὶ οὐδέποτε εἶχε τῆς ἐπιδοκίμασιν μου.

καὶ μηχαναὶ, ἢ ζήτησις δὲ ἦτο σημαντικὴ καὶ σημεῖωδης μεταβολὴ θὰ συντελετο εἰς τὰς γεωργικὰς συνθήκας τῆς Νήσου μετὰ ἀντιστοίχου βελτιώσεως τῶν προϊόντων. Οἱ Κύπριοι γεωργοὶ ἐν συνόλῳ εἶνε πρόθυμοι ὅπως χρησιμοποιήσωσιν—ἐὰν ἐβρίσκωσι αἰχμηρὰ ἄρατρα, βολακίπαι, καλλιεργητάς, θεριστικὰς καὶ ἀλυσιστικὰς μηχανὰς, καὶ τοιαῦτα εργαλεία—ὅταν εἶνε πρόχρητα, θὰ ἐβρίσκωσιν ἑτοιμὴν ἀγοράν.

Ἡ δευτερικτῆρα καὶ μέλλον πεφωτισμένη στάσις τῶν γεωργῶν, περὶ ἡς διέλαβον ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐτησίᾳ ἐθέσει, ἐγένετο λανθαρῆς κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπιδαφῶσιν ἔτος. Τὸ Τμήμα ἐγένετο πολυάσχολον ὅπως ἀνταποκρίνηται εἰς τὰς γενομένας πρὸς αὐτὸ αἰτήσεις πρὸς συμβουλὴν, ὀδηγίαν καὶ ἐπιδείξειν. Μεγαλειτέρων προθυμῶν ἐπιδείξαν ὅπως δοκιμάσωσι νέα εἶδη προέτων, καὶ ἡ σκόλια (βίτσα), κτηνοτροφικὰ εἶδη οἷα τὸ τρυφῶλον, ὁ βίτος, τὸ περσικὸν, σουδαρικὸν πάα, ἀνάπι, καθίστανται γνωριμώτερα. Εἰς τὰ μεσάραινα χωρία οἱ πλατεῖς κῶμοι καὶ τὰ πῖσα ἐκαλλιεργήθησαν ἐν ἐκτάσει καὶ οἱ χωρικοὶ εὐρον ταῦτα ὡς μέγα βοήθημα, ἀντικαθίστατες, ὡς πράκτους, ἄλλα εἶδη διαίτης ἀίτια τῶρα εἶναι δυσσεύετα. Αἱ πλατεῖαι ὑπετάσσων ἐλάττωσιν τινὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Τούτῳ ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὸν καιρῶνα καὶ τὴν ἐξαρῶσαν ὅπως ἐπηρεάσει τὰ θερινὰ προϊόντα, καὶ ἐν μέρει εἰς τὸ ἐν ἐγένετο δυνατὴ ἡ προμήθεια νέου σπέρου.

Ἐξισομελιῶμεν γνώρισμα τοῦ ἔτους ἐγένετο ἡ μεγάλη ἔκτασις τῆς κανοκαλλιεργείας. Ὡς ἐμνημόνευσα ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ 1915—16, αὕτη εἶναι παλαιὰ βιοτεχνία ἀναβῶσασα ὑπὸ τῆς παρουσίας ἐν Κύπρῳ εὐπύρων τινῶν προσφῶν ἐκ Συρίας καὶ τῶν παρακειμένων κανοκαργαζῶν χωρῶν, ὅτινες οὐ μόνον ἐβίβαζον τοὺς Κύπριους τὰς μεθόδους τῆς κανοκαλλιεργείας ἀλλὰ καὶ ἐδαπάνησαν σημαντικῶν κεφάλαιων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς καλλιεργείας ταύτης. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλλιεργείας τρυφίμων εἰδῶν, ἡ κανοκαλλιεργία ἐπετραπῆ μόνον ἐπ' ἀδεία, καὶ οἱ διακανονισμοὶ αὐτῆς ἀνετέθησαν εἰς χεῖρας τῶν Διοικητῶν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπὶ τῇ εἰς Λονδίνον προσεχῆ ἀναχωρήσει τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας, καλεῖται τὸ χροιστεπώνυμον πλήρωμα τῆς προτενοῦσεως καὶ τῶν περιχωρῶν—ὅπως τῇ προσεχῆ Τετάρτῃ 21η Νοεμβρίου καὶ ὠραν 10ην π. μ. προσέβη ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναφ τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Ὁσολόγου, ὁπου, προεξαρχοῦσε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου θὰ ἀναπεμθῇ ἐκτεῆριος πρὸς τὸν Ὑγιονομὸν δέμοις ὑπὲρ εὐλοίας τῆς Πρεσβείας καὶ εὐδοκίσεως τοῦ ἔργου αὐτῆς.

Οἱ κώδωνες πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν θὰ ἤχησῶσιν ἐπὶ δεκάλεπτον πρὸ τῆς ἐνάρεξεως τῆς δέσησεως.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ νὰ κλεισῶσι τὰ καταστήματά του ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 11ης π. μ. Δευκοσίᾳ τῇ 19 Νβρίου 1918.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ

Ἀηλοῦται δι' τῇ 11. 30' π. μ. τῆς προσεχῆς Τετάρτης τελεσθῆσεται ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τοῦ Παγκυπρίου παρόντων τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκοπῶν, τῶν ἁγ. Συνοδικῶν, τοῦ Ἑλλήνου Προέδρου καὶ τῆς Συγκλήτης—Ἐφορείας—ὁ χαιρετισμὸς τῆς Σημαίας ὑπὸ παντός τοῦ μαθητικοῦ κόσμου τῶν ἡμετέρων Ἐκκαδευτηρίων. Ἐν Λευκοσίᾳ τῇ 19η Νο

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Η Κυπριακή Πρεσβεία απο-
τελουμένη, ως γνωστόν, εκ της Α.
Μ. του Αρχιεπισκόπου και των
Ελλήνων βουλευτών, εφοδιασθεί-
σα δια των απαιτούμενων διαβα-
τηρίων, θα έχη την ευκαιρίαν ν'
αναχωρήσει τη μεθαύριον Πέμ-
πη εις Αμμόχωστον όπου τη
2 μ. μ. θα επιβή το Αγγλικόν
αεροπλάνον «Κρόντος» δια Πόρτ-
Σάιντ και εκειθεν δια πρώτης
αεροπολικής ευκαιρίας δια Λον-
δίνον.

Αι διάταροι εὐχαιροὶ τοῦ Κυπρι-
οῦ Ἐλληνικοῦ λαοῦ σύμπαντος
συννοθεύσαντες αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς
εὐδότητος τῆς μεγάλης καὶ ἱερᾶς
ἀποστολῆς τῶν.

Εἶθε νὰ ἐπιπέσει φέροντες
τὴν ἀπ' αἰώνων προσδοκωμένην
ἐναγωνίως ἐλευθερίαν καὶ νὰ γέ-
νωται ἄγγελοι τῆς Πανελληνίου
ἐνώσεως.

Ἐκ τῶν κ. κ. βουλευτῶν ὁ
τῆς Λεμεσοῦ—Πάφου κ. Ἐγγέ-
νιος Ζήνων δὲν δὴ ἀνηθήθῃ να
μο-
τάσῃ τῆς Πρεσβείας ἕνα κ.
βαρβαρῆτος ἀσθενείας τῆς συζύ-
γου του.

ΕΚΛΟΓΗ

ΝΕΑΣ ΘΡΟΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

Τῆ π. Κυριακῇ συνήλθον οἱ Γεν.
Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς
περιφέρειας ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ
ἐξελέξαν ὡς λαϊκὰ μέλη τῆς Ἐπι-
τροπείας τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρό-
νου τοὺς κ. κ. Α. Διασίδην, Κλ.
Κωνσταντινίδην, Μ. Σκουραβίδη καὶ
Ἀγαθάγγελον Παπαδόπουλον. Ὁ κ.
Κλ. Κωνσταντινίδης ἐδήλωσεν ἤδη
ὅτι παραιτεῖται.

Χρονογραφικῶς μόνον ἀναγράφο-
μεν τὰ γεγονότα, πρὸ τῶν μεγάλων
ἐθνικῶν περιστάσεων μὴ θελήσαντες
νὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς διακατηγγέλλον-
το ἤμιν περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἀρ-
χιεπισκόπου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν πρὸς
καταστρατήγησιν καὶ ἐν τῇ περι-
πτώσει ταύτῃ τοῦ Καταστατικοῦ
Χάρτου.

Ἐάν, ὡς πάντες ἐλοφύχως ἐχθό-
χομεθα, ἐπέλθῃ ἡ περιπόνητος με-
ταπολιτεία, τὰ ἐκκλησιαστικὰ πρᾶ-
γματα δὴ διετυχευθῶσιν αὐτομάτως,
εἰς μὴν, 8 μὲν γίνονται—τὴν δὲ
Κυπρ. λαὸς δὴ ἀποδύθῃ εἰς ἀγῶνας
κουρτοῦ, ὡς νὰ μὴ προσέχῃ εἰς
κομματικὰ καὶ προσωπικὰ σκευω-
ρίας καὶ ὑστεροβουλίας.

Ταῦτα γράφομεν διὰ τὴν συστη-
ματικὴν καὶ ἀσκεμμένην καταστρα-
τήγησιν πάντων τῶν κεφαλαίων καὶ
ἀρθρῶν τοῦ Καταστατ. Χάρτου, ἀνε-
ξαρτήτως ἐλλως πρὸς τὰ ἀποτελέ-
σαντα τὴν Θρονικὴν Ἐπιτροπέαν
πρόσωπα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

“ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.”

Τὸ ἔργον τοῦ πολιτισμοῦ.
Ὁ κ. Ν. Καταλάνος συνεχίζων τὰς
διαλέξεις τοῦ τῆ π. Κυριακῆ εἶπε
ὅτι τὸ ἔργον τοῦ πολι-
τισμοῦ μὲτὰ τῶν ἀρχαίων αὐτοῦ
παρακολουθήσας τὴν οικονομικὴν ἐ-
ξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος ἐν ταῖς γε-
νομέναις γραμμικαῖς αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐμ-
φανίσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
μέχρι σήμερον—πραγματευθείς τὸ θέ-
μα τὸν κατὰ τὴν ἐξῆς τέξιν.

Ἱστορικοὶ αἰῶνες, λε-
μναιεὶ πόλεις καὶ τραγωδίαι
(αἱ πρώται ἀνάγκαι τοῦ ἀνθρώ-
που ἐλαττωσάν ἐργασίας καὶ πρὸς τοῦ).

Ἀρχαὶ τῆς θεοταχίας καὶ
ἀνασχολήσεως ἀρχέγονοι, λιθίνη,
χαλκῆ καὶ σιδηρᾶ περίοδοι.

Συλλογὴ καρπῶν, θῆρα καὶ
ἀλιεῖα.

Ἱερομαντικὸς καὶ νομαδικὸς
βίος.

Ἐπιπέσει φέροντες τῆς ἐ-
ξελίξεως τοῦ πολιτισμοῦ.

Τὰ ὅπλα τοῦ ἀποταξιακοῦ
Μεταναστεύσεως καὶ ἀποικι-
σμοῦ.

Κατὰ τὴν διάλεξιν ταύτην, ὁ ὀμι-
λητὴς διέτριψε κυρίως ὡς εἰπομεν εἰς
τὴν οικονομικὴν ὡς εἰπεῖν, ὀλίγη ἐ-
ξέλιξιν τοῦ βίου τῆς ἀνθρωπότητος,
κατὰ τὴν διάλεξιν δὲ τῆς προσεχού-
σης Κ. ριακῆς δὴ πραγματοποιῆθῃ τὴν πνευ-
ματικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ.

ΒΕΣΤΕΡΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ τοὺς δημοσιευθέντας ἐν τῇ
Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως στατι-
στικῶς πίνακας ἡ ἔσπευσεν ἡ ἐμπορία
τῆς Κύπρου κατὰ τὸ τρίμηνον τοῦ λή-
γοντος τῆ 17)30 Σεπτεμβρίου 1918 ἔχει
ἐν συνόλῳ ὡς ἑξῆς:

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Εξαγωγὴ' and 'Εἰσαγωγὴ'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Εἰσαγωγὴ' and 'Εξαγωγὴ'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Οἶνοι καὶ οἶνοπνεύ-
ματα'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Πατάτες', 'Κρόμμυα', 'Βάμβαξ'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Μαλλία', 'Ἀμύγδαλοι'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Βούτυρος', 'Καπνὸς', 'Ἄλευρα'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Σάπων', 'Γραφικὴ ὕλη', 'Κυβερνητικὰ καὶ στρα-
τιωτικὰ εἶδη'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Πατάτες', 'Κρόμμυα', 'Βάμβαξ'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Μαλλία', 'Ἀμύγδαλοι'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Βούτυρος', 'Καπνὸς', 'Ἄλευρα'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Σάπων', 'Γραφικὴ ὕλη', 'Κυβερνητικὰ καὶ στρα-
τιωτικὰ εἶδη'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Πατάτες', 'Κρόμμυα', 'Βάμβαξ'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Μαλλία', 'Ἀμύγδαλοι'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Βούτυρος', 'Καπνὸς', 'Ἄλευρα'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Σάπων', 'Γραφικὴ ὕλη', 'Κυβερνητικὰ καὶ στρα-
τιωτικὰ εἶδη'.

Table with 3 columns: Category, 1917, 1918. Includes 'Πατάτες', 'Κρόμμυα', 'Βάμβαξ'.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΚΑΙΡΟΣ. Τῆ π. ἑβδομάδι κατέ-
πέσαν νέαι βροχαὶ πολλοαὶ τῆς
Νήσου καὶ ἐν τῇ ἡμέτρῃ ἐπαρχίᾳ,
αἰτίνας θύμας ἐνάχου καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν
Ὀρεινὴν, γαργαλιὰ καὶ χιμαρρῶδεις
γενόμεναι ἐπροξένησαν μεγάλας ζη-
μίας.

Η ΘΥΑΓΡΑΦΙΚΗ συγκοινωνία
μεταξὺ Κύπρου καὶ τῶν τῆς Συρίας
πέλιων Ἰσπίτης, Ἱερουσαλήμ, Ἐλα-
φοῦλ, Χαίφα καὶ Ράμλε θὰ ἐπανα-
ληφθῇ ἀπὸ τῆς 2)15 προσεχού-
σεως πρὸς 10)12 πέννας τὴν λέ-
ξιν διὰ ταχέαν καὶ 5)12 διὰ τὴν
βραδείαν ἀποστολήν.

Θὰ εἶνε δεκτὰ τηλεγραφήματα γε-
γραμμένα γαλλιστῶν, ἀγγλιστῶν ἢ ἰτα-
λιστῶν, καὶ δ' ἀποστέλλονται ὑπ' εὐ-
θύνην τῶν ἀποστολῶν.

ΔΑΔΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ. Ἀνακο-
νοῦται διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνή-
σεως διὰ κατηγγέθησαν οἱ περιορι-
σμοὶ ἐκδόσεως διαβατηρίων καὶ ὁ ἀ-
πόλυτος ταξιδιωτικὸν ἐκ Κύπρου διὰ
τὸ Ἦνωμ. Βασιλείον.

Οἱ περιορισμοὶ ὅμως τῆς ἐκδόσεως
διαβατηρίων διὰ τὸ ἔσωτερικὸν ἐκ τοῦ
Ἦνωμ. Βασιλείου εἰς Κύπρον ἢ ἄλ-
λαχοῦ παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ. Διὰ διατα-
γῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρμύρατος ἐν
Συμβουλίῳ ἐπιτερεῖται εἰς τὸν Ἐφο-
ρὸν τῆς χρηματ. κυκλοφορίας ἕως
ἐκδόσεως χαρτονομισμάτων ὡς ἡ μεγί-
στη δέξιν ἐν συνόλῳ θὰ ἀνέρχεται
εἰς 600,000.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῆ π. Τετάρτῃ ἠ-
λογήθησαν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρ-
χιεπισκόπου οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἄλλο-
καθηγῆτοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ἐν τῇ
Παγκυπρίᾳ κ. Κώστα Χατζη-
κώστα καὶ τῆς ἀρίστης μεμορφωμέ-
νης δεσποινίδος Ἡμαίης Η'.

Τὰ ἑσπέρων ὑπὸ τῆς εὐχᾶς ἐρυ-
τάτου κόκλου συγγενῶν καὶ φίλων
καὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ παρ' ἡμῖν
κόσμου.

Πρὸς τοὺς γνηστευθέντας ἐλοφύ-
χως ἐχόμεθα φαιδρῶς καὶ ἀργαεῖς
τοὺς ἀρραβῶνας καὶ ταχύν καὶ αἰσι-
ον τὸν ὀνείανον.

Θλιβερωτάτην μετέδωκεν ἡ Ἀγ-
γλία ἀγγέλων δὲ τηλεγράφου τῆ π.
Σαββάτου πλῆξας ἀδυνήρητα τὴν
ἐγκριστοὺ παρ' ἡμῖν οἰκονόμου Ν.
Λοῖζίδου εἰς νέαν ἐμβάλλουσαν αὐ-
τὴν ἀλγεινότητιν δοκιμασίαν, διὸ ὁ
ἐκ τῶν ὠν ἀπὸ τῆς ἐν Μακροστρίᾳ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΛΟΪΖΙΔΗΣ
ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἐγκατεστημένους καὶ
ἀντιπρόσωπος τοῦ πατρικοῦ ἐμπορι-
κοῦ οἴκου διατελὼν νεώτατος ἐκ τοῦ
ἐρύρατοῦ πρὸ αὐτοῦ διανοήτων σιά-
διον διὰ τῆς νοσηροσύνης, τῆς δρα-
στηριότητος καὶ τῆς ἀκρας περὶ τὰς
συναλλαγὰς καὶ πάσας τὰς ὑποθέ-
σεις τοῦ χρηστικῆς ἐγένετο πολὺ
κλαυστον ὄμμα τῆς λυμαιομένης τὸν
Ἐβραϊτικὸν κόσμον γ. ρ. ἰ. π. η. ζ.

Ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ νεαροῦ συμ-
πολίτου οὐ μόνον ὁ πατρικὸς αὐτοῦ
οἶκος ἀπώλεσε σπουδαίτατον παρά-
γοντα σταθερᾶς προαγωγῆς τοῦ ἀλ-
λά καὶ ἡ ἀγορὰ ἡμῶν δεδοκιμαμέ-
νον ἐπὶ ἐνημερωτικῆ καὶ εὐσυνει-
δησίᾳ ἐμπορικῶν αὐτῆς πράκτορα,
καὶ ὁ ἐλληνοὶς ἐμπορικὸς καθέλω
κόσμος ἴσαν εὐέλπιν καὶ πολλὰ ὑπε-
σχομένον σκαπανεῖα αὐτοῦ, εἰς ἕ-
χει τὸ ἔθνος ἡμῶν ἀνάγκην πρὸς
προαγωγὴν καὶ ἀξίωσιν τῶν οἰκο-
νομικῶν δυνάμεων τῆς φυλῆς μας
ἀνὰ τὴν ὕψηλον.

Ἡ κοινότης ἡμῶν ἐμὸς μὲν συλ-
λυπεται ἐλικρινῶς καὶ βραδέως τὴν
τόσον ἀδυνήρητος δοκιμασθεῖσαν καὶ
ἐν χρεῖα διατελοῦσαν μητέρα μετὰ
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὑπὲρ ὧν ἐπικα-
λοῦμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν,
τῆ μεταστάτι δὲ εὐχόμεθα τὴν αἰ-
ωνίαν μακροχρητίαν καὶ κοίτην τὴν
καλοῦσταν αὐτὸν ζῆνην γῆν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Τῆ προσεχῆ Κυριακῇ περὶ ὅραν
4 μ. μ. ὁ κ. Ν. Καταλάνος συ-
νεχίζων τὰς διαλέξεις τοῦ θὰ εἶπη
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΗΚΩΝ
ΠΑΡΑΡΘΕΝ-ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ἐν Λευκωσίᾳ 20 Νεβρίου 1918.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΜΟΡΦΟΥ
Ἐκπαίδευτικῆ. —Κατὰ τὸ τρέ-
χον σχολ. ἔτος εἰς τὴν τετραεθδικα-
λὸν Ἀσκήν Σχολὴν μας ἐνεγράφη-
σαν καὶ φησὶσι 300 μαθηταί, εἰς τὴν
τριεθδικαλὸν Παρθενωγενεὶον 174
μαθηταί καὶ εἰς τὴν διεθδικαλὸν
Νηπιαγωγεῖον 120 νήπια, εἰς τὴν τρι-
εθδικαλὸν δὲ διδασκάλων Ἑλλήνων Σχο-
λὴν 42 μαθηταί.

Ἡ Ἑλληνικὴ σχολὴ τὸ δεύτερον
αὐτῆς ἔτος ἄγρουσα λειτουργεῖ εἰς ἰ-
διαίτην εὐρύχωρον οἰκίαν ἐν φ.
διατίθεται καὶ μαθηταὶ ἐκ τῶν πε-
ριχώρων ὡς σκιδροποῖ. Ἡ Σχολὴ
ἀδύτη, μὴ ὑπαγομένη εἰς τὸν Ἐκπαιδ.
Νόμον, συντηρεῖται ἐκ τῶν εἰσθηρίων
τῶν φοιτῶντων εἰς αὐτήν, καὶ ἀπὸ
διαφορῶν συνδρομῶν παρὰ φιλομού-
σων ἑντέθεν καὶ ἀλλάχου, ὡν αἱ
μεγαλειτέρας προέχονται ἀπὸ τῆς Ι.
ἡγεμόλεως Κυρηνείας καὶ τοῦ Δη-
μαρχεῖου μας.

Ο Η. Μητροπολίτης Ἡε υ-
ρηνας. —Ἀπὸ τῆς π. Τετάρτης ἀ-
φίκετο ἐνταῦθα ὁ Μητροπολίτης Ἡε
μῶν, ὅστις ἀποπερατώσας τὴν ποι-
μαντικὴν περιουσίαν του, προτίθεται
νὰ παραμείνῃ ἐν Μόρφῳ καθ' ὅσον
τὸ τεσσαρακονθήμερον καὶ τὰς ἑρ-
τάς τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ
τῶν Θεοφανείων.

Ἐθνοτικὸν ἔργον. —Τῆ π. Παρ-
ρασκευῇ περὶ τὸ 5 μ. μ. ὁ Π. Μη-
τροπολίτης προσεκλήσας πλειστοὺς
προκίτους τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ
τοὺς διδασκάλους καὶ ἀνέπτυξε πρὸς
αὐτοὺς περὶ τοῦ καθήκοντος πρὸς
συντηρήσιν ἐράων ὑπὲρ τῶν χηρῶν
καὶ ὀρφανῶν τοῦ πολέμου, καὶ ἐξε-
λέγη μετὰ τούτου δημοφῶνος ἐπιτρο-
πεία ἥτις θὰ περιέλθῃ τὴν κομῶ-
πολιν, ἀπερασίωθῃ δὲ ἵνα τοιοῦτοι
ἐρανοὶ γίνωνται καὶ εἰς τὰ σχολεῖα
καὶ τὰ περιχώρα Μόρφου.

Τῆ π. Σαββάτῳ ἡ Α. Πανιερότης
ἐν Συνοδείᾳ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπι-
τρόπου καὶ διδασκάλου κ. Γρηγορίου
ἐπισκέψθη τὴν Ἑλληνικὴν Σχολὴν
καὶ παρηκολούθησε τὰ πρῶτα μα-
θήματα ἀποκομίσας ἀρίστως ἐντυ-
πώσεις.

Ἐπιθεώρησε μετὰ τούτου τὰ δωμά-
τια τῶν μαθητῶν ἕτινα εὖρε καθά-
ρα καὶ κόσμια πάντα.

Ἡ Α. Πανιερότης ἐδήλωσεν ὅτι παρ-
ρηγήσῃ ἤδη τὰ 100 πρῶτα τεύχη
τῆς συλλογῆς τῶν Ὁφελίμων Βιβλί-
ων τοῦ ὀνείμου ἐν Ἀθήναις Συλ-
λόγου, ἕτινα δωρεῖται εἰς τὴν Ἑλ-
ληνικὴν Σχολὴν ἐκ πυρῆνα Βιβλιο-
θήκης ἐν αὐτῇ, συνέστησε δὲ τὴν ἀ-
γορὰν τῶν αἰρητῶν τῶν πινάκων Φωσι-
κῆς Ἱστορίας καὶ Γεωγραφίας διὰ
ἐπαθῆν προσωπικῆς του.

Ἐκρωστικὰ κηρύγματα. —Ἀπὸ
τῆς π. Κυριακῆς ὁ Π. Μητροπολίτης
κατήρατο τὸν κηρυγματικὸν αὐτοῦ
χοροστατήσας ἐν τῇ Ἰ. Ναφ. Ἀγ.
Μάμαντος θέμα τοῦ λόγου λαβὼν τὸ
Ἐυαγγελικὸν ἀνάγνωσμα, ἕπερ ἀνέ-
πτυξε μετὰ τῆς γνωστῆς ρητορικῆς
καὶ διαλεκτικῆς δεινότητος του. Ὁμί-
λησε περὶ πλεονεξίας ἐν τῇ ἀτόμῳ,
ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι,
εἰς ἣν ἐκτερεῖται ἡ ἐπιχειρηματι-
κῆ καὶ ἡ προοδευτικὴ ἐργασία καὶ
κατέδειξε διὰ παραδειγματῶν ἐκ τῆς
πραγματικότητος τὰ ἐλέθητα ἐπακό-
λουθα αὐτῆς παρῶτρυνε δὲ εἰς αὐτο-
θυσίαν καὶ ἀταπειρότησιν ὑπὲρ τῆς
πατρίδος καὶ εὐδότησε τῶν ἰδεωδῶν
τῆς φυλῆς μας.

Ἐν Μόρφῳ τῆ 18)11)1919.

ΕΚ ΣΟΛΕΑΣ
Κύριος Συντάκτα,
Φιλοθέουσι παρακαλῶ, βραχεία τι-
να, δι' ὧν πέποιθα οἱ διεμενημένοι
μετὰ τῶν ἡμῶν καὶ ἴλης τῆς Μητρο-
πολιτικῆς περιφέρειας Κυρηνείας τὴν
βυβαίαν ἐκτίμησιν καὶ τὴν στοργὴν
τοῦ πατριῶντος πρὸς τὸν οὐρανὸν κοι-
νωμένην αὐτοῦ.

Ἐσῶν τὴν ευκαιρίαν νὰ παρακο-
λουθῶσιν οἱ ἡμῶν καὶ τὸ πρῶτον
ἀπὸ τῆς ἀναρῆσεως εἰς τὸν Μητροπ.
Θρόνον τὴν Α. Πανιερότητα περιου-
σῶντα καὶ ὀφελῶν νὰ διακηρῶσθῃ διὸ
ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν ἀδικηθεῖσα αὐτῇ
βορεία γονία τῆς Νήσου ἀποχρησθεῖ
σήμερον δαυμάτῳ, διότι ἡ Α. Πα-
νιερότης ἐπιτελεῖ ἀδουρῶτος ἀλλ' ἀπο-
τελεσματικῶς μεγάλην ἐργασίαν μορ-
φοτικὴν καὶ ἠθολογιατικὴν παρὰ τῷ
πομπῆ του.

Εἰς τὸ ἐπιοκοδομητικὸν κηρύγ-
μα του παρ' ἐκάστη κοινότητι, ὅπερ
κατανόουσι τὸ ἐκκλησιαστικὸν διὰ γλώ-
σσης σωφροῦ καὶ καταληγῆς καὶ ἀδρᾶς
διδασκαλίας ἐπακολουθεῖ ἡ πατριαρ-
χικὴ καὶ πατρικὴ ἀναστροφὴ του μετὰ
τῶν χωρικῶν ἐν τῷ καταλήματι του ὁ-
που λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ παραινῇ,
νὰ ἐπιμύνη, νὰ καθοδηγῇ, νὰ παρηγο-
ρῇ, νὰ ἐνθουρῶνῃ καὶ νὰ ἐλοθῇ εἰς
τὰς ψυχὰς καὶ τὰς καρδίας τῶν χρι-
στιανῶν καὶ νὰ κατατάται αὐτοῦ.

Ὁ ἐνθουσιώδης τοῦ ἐνδόξου Ἐλ-
ληνικοῦ στρατοῦ ἱεροκήρυξ καὶ πολε-
μικὸς οὐνεχίζει μετ' ἀδιαπόνητος ζῆ-
λου τὸ πύρινον κήρυγμα τοῦ—Ἐυα-
γγελίου—καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατριδος
ἀνὰ τὰς ἀγροτικὰς κοινότητας καὶ εἰς
τὰ ἀπώτατα καὶ ἐλάτιστα χωρία.

Ὁ Παῦλος Ἄμμος καὶ τινες παρ-
ακείμενοι συνομιστοὶ ἐν Τηλυφίᾳ
τὸ πρῶτον ἔσχον τὴν ἐπίσκεψιν καὶ
εἰς εὐλογία ἀρχιερέως καὶ τοῦτο ἐπυρ-
ξήθησαν εἰς αὐτοὺς γλυκεράτην ἐκπαλῆσιν
εὐγνωμοσύνης καὶ σεβασμοῦ.

Ἡ Α. Πανιερότης ἐν τὸν συνένεγες
ἀντιληφθεῖσα τὴν θλιβεράν ὑπὸ πᾶ-
σαν ἐποχὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων
Τηλυφίας, διέδωσε πενήτηκοντα λέ-
ραξ ὡς χορηγίαν εἰς διαφόρους κοι-
νότητας κατανεμουμένας πρὸς ἴδρυ-
σιν σχολείων καὶ συντήρησιν ἱερῶν,
καὶ ἔς ὀμοθυμωσάντων οὐ τούτο ἀπο-
τελεῖ καιριακὴν θρησκευτικὴν καὶ
πατριωτικὴν πρόνοιαν ἕξιν τῆς ἐθνι-
κῆς εὐγνωμοσύνης.

Σολεῖτης.
ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
Ἐν Ἀμμόχωστῳ τῆ 7)11)1918.

ΚΥΡΙΑ,
Πληροφορῶ ὅμως ὅτι τὸ ἡμέτερον
Κατάστημα ἐν Κύπρῳ ἐξαχρηματίσθη
εἰς ἰδιωτικὴν ἑταιρείαν ὑπὸ τὸ ὄνομα
"NETZHM XΟΥPH KAI YIOI"
τῶν κ. κ. Φαρίδ Ν. Χούρη καὶ Γε-
ωργ. Ν. Χούρη γενομένων συνεται-
ρῶν ὑπὸ συμφωνίαν ἑταιρικῆν.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ὑπογράφειν ἕξ
ὀνόματος τῆς ἑταιρείας ἔχουσιν οἱ
κ. κ. Νέτζημ Χούρη, Φαρίδ Χούρη
καὶ Γεώργ. Χούρη.

Διατελῶ, Κύριε, μετὰ τιμῆς

Ο κ. Νέτζημ Χούρη
θὰ ὑπογράψῃ: NAJEM HOURS & SONS.
Ο κ. Φαρίδ Χούρη
θὰ ὑπογράψῃ:
Ο κ. Γεώργ. Χούρη
θὰ ὑπογράψῃ:

CIRCULAR
Famagusta the 7/11/1918.

Dear Sir,
I beg to inform you that my
firm in Cyprus has been
formed into a Company under
the name

"NAJEM HOURS & SONS"
Messrs Farid N. Houry and
George N. Houry having beco-
me partners under a company
agreement.

The right to sign in the
name of the Company is in
Messrs Najem Houry, Farid N.
Houry and George N. Houry
as per specimen of signatures.

I remain, Dear Sir,
Yours faithfully

Mr Najem Houry
will sign: NAJEM HOURS & SONS.
Mr Farid Houry
will sign:
Mr George Houry
will sign:

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε'
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Κατὰ τηλεγρ. ἀγγέλλων τὸν Ρέουτερ
τῆς 18)1 Δεκεμβρίου ὁ Βασιλεὺς Γε-
ώργιος Ε', ὁ πρίγκηψ τῆς Ουαλίας
καὶ ὁ πρίγκηψ Ἀλβέρτος ἔτυχον ἐν-
θουσιωδέστατος ὑποδοχῆς ἐν Παρι-
σίῳ.

Ὁ Βασιλεὺς ἐμίλων κατὰ τὸ γε-
μα εἰς τὰ Ἡλύσια ἐπενευσεν ἐν-
μεγάλῃ ἀλοδότησει εὐχαρίστησιν φιλοεὐνο-
μένους ἐν μέσῳ μεγάλου ἔθνους, μεθ'
οὗ τὸ Βρετανικὸν ἦεν ἐπὶ τέσσαρα
ἔτη τὰς θλίψεις καὶ τὰς χαρὰς του,
αἵτινες ἐπέβηθησαν ὑπὸ θριάμβου,
διὰ καταπληκτικῆς νίκης κατὰ
τὸν κοινὸν ἔχθρῳ, ἕρως ε